

Basın Duyurusu No: BB 24/17

03.08.2017

**CEZA YARGILAMASINDA İLERİ SÜRÜLEN İDDİALARIN YETERLİ GEREKÇE GÖSTERİLMEDEN
REDDEDİLMESİ NEDENİYLE GEREKÇELİ KARAR HAKKININ İHLAL EDİLDİĞİNE İLİŞKİN
KARARIN BASIN DUYURUSU**

(Karara ulaşmak için tıklayınız)

Anayasa Mahkemesi Genel Kurulu, 25/5/2017 tarihinde *Ali Önal* tarafından yapılan bireysel başvuruda (B. No: 2015/11798), Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkının unsurlarından olan gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine karar vermiştir.

Olaylar

Başvurucu olay tarihinde Antalya'da serbest avukatlık mesleğini icra etmektedir. Yanında çalışan ve şikâyet konusu davada birlikte yargıldığı A.D.'nin babası M.D.'nin vekili olarak lehtarı A.D., cirantası M.D., borçlusu M.G. (katılan), bedeli 150 bin avro olan emre yazılı senedi (bono) 5.3.2010 tarihinde Serik 1. İcra Dairesinde M.G. aleyhine icraya koymuştur. İcra takibine karşı M.G. tarafından menfi tespit davası açılmış, derdest olan davada tedbir kararı alınmıştır. M.G. 19.3.2010 tarihli dilekçe ile başvurucu ve bonoda ismi bulunan A.D. ve M.D. aleyhine Antalya Cumhuriyet Başsavcılığına verdiği şikâyet dilekçesinde özetle kendisinden 1.450 bin avro alarak taşınmaz alım satım işleminde dolandıran damadı F.A. ve F.A.'nın yanındaki kişilere karşı yardımcı olması için emlakçı B.A. ile birlikte avukata (başvurucu) gittiğini ve vekâlet konusunda 150 bin avroya anlaştıklarını, başvurusunun kendisine 150 bin avro vekâlet ücreti ile isminin yazdığı ve matbu yazıların yer aldığı sözleşmeyi (Dava Vekâlet Ücret Sözleşmesi-Yetki Belgesi) imzalattığını, talep etmesine rağmen bu sözleşmeden örnek vermediklerini ve bunun dışında herhangi bir senet imzalamadığını ileri sürmekte; orada 30 bin TL tutarında para verdiğini, başvurusunun talebi üzerine çeşitli defalar farklı isimler adına 130 bin TL daha para gönderdiğini sonrasında telefonlarına cevap vermeyince avukatın işleri takip etmediği ve sürekli para istediği gerekçesiyle 22.2.2010 tarihinde azlettiğini belirtmektedir. Azilden sonra daha önce imzaladığı 150 bin avro bedelli sözleşme metninin alt kısmında bulunan imzanın üstünün bono gibi düzenlenerek hakkında icra takibi başlatıldığını, icra takibi başlatan kişi ve bonodaki alacaklı ile herhangi bir hukuki ilişkisinin olmadığını, bonoda alacaklı gözüken A.D.'yi başvurusunun yanında gördüğünü ve kendisine avukatın fedaisi (koruma) olarak tanıtıldığını beyan etmektedir

Başvurucu, 150 bin avro bedelle vekâletname düzenlendiğini ve M.G.'nin 30 bin TL peşin ücret ödediğini başka bir ücret sözleşmesi düzenlemediklerini vurgulamaktadır. M.G. adına takip ettiği davalarla ilgili ödeme yapılmaması ve M.G. tarafından azledilmesi nedeniyle vekâlet ücretinin tahsili amacıyla M.G. aleyhine Serik 1. İcra Dairesinde takip başlattığını, suçlamaların doğru olmadığını beyan

etmektedir. Soruşturmayı yürüten Serik Cumhuriyet Savcılığı şüpheli, şikâyetçi ve tanık beyanlarını tespit etmiş; icra takip dosyasını, takibe konu bonoyu ve Asliye Hukuk Mahkemesindeki menfi tespit dava dosyası ile birlikte takibe konu edilen suça konu bono ile ilgili Adli Tıp Fizik İhtisas Dairesinin raporunu incelemiş ve başvurucu hakkında son soruşturma açılmasını talep etmiştir. Alanya 1. Ağır Ceza Mahkemesi 27.12.2011 tarihli kararı ile resmî belgede sahtecilik, nitelikli dolandırıcılık ve görevi kötüye kullanma suçlarından Manavgat 1. Ağır Ceza Mahkemesinde son soruşturma açılmasına karar vermiştir. Dosyadaki diğer sanıklar A.D. ve M.D., başvurucu savunmalarını teyit eden beyanlarda bulunmuşlardır. İlk Derece Mahkemesi 24.4.2013 tarihli kararı ile sanıkların resmî belgede sahtecilik ve nitelikli dolandırıcılık suçlarından cezalandırılmalarına karar vermiştir. Kararın gerekçesinin ilgili bölümleri şöyledir:

Başvurucu; kararı temyiz etmiş, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı bozma yönünde mütalaada bulunmuş ise de Yargıtay 15. Ceza Dairesi (Daire), 27.5.2015 tarihli kararı ile ilk derece mahkemesinin gerekçeleri ile uyumlu gerekçeleri tekrar ederek onama kararı vermiştir. Başvurucunun 4/12/2004 tarihli talebini de değerlendiren Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı Daire kararına itiraz etmiş, ilgili Daire 1.7.2015 tarihli kararı ile itiraz incelemesinin Yargıtay Ceza Genel Kurulu (YCGK) tarafından yapılması yönünde karar vermiştir. YCGK 4.10.2016 tarihli kararı ile Daire kararını benimseyerek oyçokluğu ile itirazın reddine karar vermiştir.

Başvuru tarihi itibarıyla başvurucu, Antalya Barosunun 30.4.2013 tarihli kararına istinaden meslekten yasaklanmış durumdadır.

Başvurucuların İddiaları

Başvurucu; yargılamada toplanan deliller ve delillere karşı ileri sürülen itiraz ve karşı delillerin adalet gereksinimini giderecek ölçü ve nitelikte tartışılmadığını, yeterli ve makul gerekçe oluşturulmadığını, sadece katılan tarafın iddialarına değer verildiğini ve savunma delillerine itibar edilmeme nedeninin makul gerekçelerle açıklanmadığını, bu nedenlerle gerekçeli karar hakkı ile adil yargılanma hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştü ve yeniden yargılama talebinde bulunmuştur.

Mahkemenin Değerlendirmesi

Anayasa Mahkemesi bu iddia kapsamında özetle aşağıdaki değerlendirmeleri yapmıştır:

İlk Derece Mahkemesi tarafından esasa ilişkin değerlendirmeler yapılırken suça konu bononun düzenlenme sebebi tartışılmış ve iki nedenle bononun keşidecinin iradesi dışında doldurulduğu kabul edilmiştir. İlk olarak A.D. ve M.D.'nin ekonomik ve sosyal durumunun 300 bin avro bedelli bir taşınmazı satın almaya yeterli olmadığı, ikinci olarak 150 avro peşinat ödenen tapu harici satış işleminde herhangi bir geçerliliği olmasa da "alım satım sözleşmesi" düzenlenmemesinin hayatın olağan akışına uygun olmadığı, dolayısıyla A.D. ile M.G. arasında taşınmaz alım satımına dair sözleşme olmadığı sonucuna ulaşılmaktadır. Öte yandan İlk Derece Mahkemesi, başvurucunun çalışmanı tarafından M.G.'ye fakslandığı ileri sürülen fotokopi belge ile suça konu bononun karşılaştırmasını yapan adli tıp raporundaki bulguların Mahkemece de kabul edildiğini fakat bir önceki değerlendirmelerle ulaşılan suçun sabit kabul edilmesi sonucuna bunun herhangi bir etkisinin olmadığını vurgulamaktadır.

Anayasa Mahkemesi, suça konu bonodaki imzanın M.G.'ye ait olması, imza atılma sebebi olarak vekâlet sözleşmesi veya taşınmaz satışı sözleşmesi gibi farklı iddia ve savunmalar ileri sürülmesi

karşısında, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının tebliğname ve itiraznamesi ile YCGK kararının karşıoy görüşlerinde yer alan hususların gerekçeli kararda açıklıkla tartışılmasını başvuruya konu yargılama açısından esaslı bir unsur olarak değerlendirmektedir.

Anayasa Mahkemesi, başvurucuya isnat edilen eylemler, başvurucunun araştırılmasını ısrarla talep ettiği konular ve İlk Derece Mahkemesinin mahkûmiyet hükmünü kurduğu hususlar dikkate alındığında, başvurucunun taşınmaz satışına ilişkin tanık beyanları ve açığa imzanın kötüye kullanılması ile ilgili taleplerinin kabul edilmemesinin gerekçesinin derece mahkemesi kararlarında açıklanmaması nedeniyle Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkının unsurlarından olan gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine karar vermiştir.

Bu basın duyurusu Genel Sekreterlik tarafından kamuoyunu bilgilendirme amacıyla hazırlanmış olup bağlayıcı değildir.